

Prima instanță: Judecătoria Bălți (jud. A. Cerbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Luiza Gafton, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sivolobov Andrei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cudrina Olga
împotriva lui Sivolobov Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Bălți cu privire la determinarea domiciliului copilului minor,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Sivolobov Andrei și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți
din 30 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 31 martie 2016, Cudrina Olga s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
către Sivolobov Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție
a Familiei Bălți privind determinarea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că din relațiile de concubinaj cu
pârâtul Sivolobov Andrei s-a născut copilul xxxxx (a.n.xxxxx). La moment copilul
minor locuiește cu tatăl Sivolobov Andrei, se află la educația și întreținerea acestuia,
fără acordul mamei.

Consideră reclamanta că întrucât copilul este atașat mai mult față de mama decât
de tatăl său, domiciliul acestuia urmează a fi stabilit împreună cu ea. Potrivit
caracteristicii nr. 15 din 24 martie 2016, eliberate reclamantei Cudrina Olga, ultima
se caracterizează pozitiv. Conform actului de examinare a condițiilor de trai a
reclamantei Cudrina Olga se atestă că sunt întrunite toate condițiile de trai, educare și
întreținere a copilului minor xxxxx.

Totodată, potrivit certificatului nr. 12 din 03 martie 2016 privind componența
familiei, se confirmă faptul că reclamanta Cudrina Olga într-adevăr locuiește pe

adresa or. xxxxx de la 23 ianuarie 2015 până la 01 martie 2017, componența familiei sale fiind fiul xxxxx și mama Cudrina Lidia.

Mai adăugă că nu are posibilitate de a comunica cu fiul minor, deoarece pârâtul nu-i permite.

Reieșind din aceste circumstanțe, reclamanta la 08 decembrie 2014, 02 octombrie 2015, 16 februarie 2016, 18 februarie 2016 și la 15 martie 2016 s-a adresat către Inspectoratul de Poliție Bălți, Procuratura Bălți, Direcția Generală a Afacerilor Interne a orașului Tiraspol cu cereri de a fi atras la răspundere contravențională pârâtul, fiindcă îi crea reclamantei Cudrina Olga impedimente în exercitarea dreptului de a comunica cu copilul minor xxxxx și de a-l educa.

Solicită reclamanta determinarea domiciliului copilului minor xxxxx cu mama Cudrina Olga.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 30 iunie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Cudrina Olga a fost admisă integral.

S-a determinat domiciliul copilului minor xxxxx cu mama sa Cudrina Olga.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Sivolobov Andrei și menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 30 iunie 2016.

La data de 29 noiembrie 2017, Sivolobov Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea cererii de recurs a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, aceasta fiind pasibilă de a fi casată din următoarele considerente. Instanța ierarhic inferioară a aplicat incorect legea și a încălcat normele de drept procedural.

Totodată, menționează că concluziile instanței de apel întru menținerea hotărârii primei instanțe contravin materialelor cauzei.

Astfel, instanțele de judecată la emiterea hotărârii s-au bazat doar pe explicațiile reclamantei Cudrina Olga.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 24 octombrie 2017, iar Sivolobov Andrei a depus cerere de recurs la data de 29 noiembrie 2017, ceea ce denotă că recurentul s-a conformat cerințelor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Sivolobov Andrei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de Procedură Civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de Procedură Civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sivolobov Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Sivolobov Andrei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu